R.A.W.

RADICALANTIFASCISTWORD//ΕΚΔΟΣΗ ΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ANTIFA★LAB//ΤΕΥΧΟΣ8//5_10

ΔΕΝ ΑΓΧΩΝΟΜΑΣΤΕ!!!
ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ,
ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΜΑΛΑΚΑ
& ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ Ο ΔΙΚΟΣ
ΜΑΣ Ο ΚΩΛΟΣ ΝΑ ΣΩΘΕΙ!

Το antifa ★ LAB είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που ζει και δρα στην αθηναική μητρόπολη, έχοντας διαρκώς στο στόχαστρο της όλους τους φασισμούς -είτε αυτοί κουβαλάνε πάνω τους σβάστικες είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κρατικό ή mediaκό θεσμικό

φορέα (και καμία όρεξη δεν έχουμε να αποκτήσουμε στο μέλλον). Αν έχεις κάτι να μας πεις στείλτο στο antifalab@yahoo.gr -αλλιώς μπορεί και να μας πετύχεις στο δρόμο.

2-3 πρώτες σκέψεις για την "αναδιάρθρωση του σώματος της ελληνικής αστυνομίας"

«Το πρόβλημα μεγάλωσε. Η διαφθορά έχει το χαρακτηριστικό, όσο κι αν τη χτυπάς, να βρίσκει άλλους τρόπους να μεγαλώνει και να οργανώνεται. Έχουμε να κάνουμε με ένα εκτεταμένο πρόβλημα», τόνισε ο κ. Χρυσοχοΐδης, ο οποίος χαρακτήρισε τον κ. Δουκιαντζάκη «ακέραιο άνθρωπο και ικανό αξιωματικό που θα φέρει σε πέρας την αποστολή του». Καθημερινή 13-4-10

"...γουρούνια κάτω απτις στολές για τα ανθρωπάκια πειστικά/ σακατεύοντας αλλοδαπούς πουλώντας προστασία σε νυχτερινά μαγαζιά/κατασχέτουν ουσίες πίνουν τις μικροποσότητες αποθηκεύουν τα κιλά/ένα μήνα μετά περνάνε στη διακίνηση ξανά/νταλαβέρια με κάλυψη μπατσικά/δε θυμάμαι πού μα κάπου σε θυμάμαι φατσικά/κλασικά χωμένοι σε μπουρδέλα αφού εκεί παίζουν τα χοντρά λεφτά/αν είδες μπάτσο νταβατζή μη το πεις πουθένα.../καμάρια απ τον τόπο μας της ελ.ασ. τα παιδιά/τα πάντα γίνονται στα φανερά μα τα θάβουνε στα μάτια μας μπροστά/" *(με πιο απλά λογάκια...)* Ψυχόδραμα-«Λαγωνικά»

...Και ο κύριος Χρυσοχοΐδης είναι πολύ εκστασιασμένος με τον αγώνα του για την «εκκαθάριση του αστυνομικού σώματος». Και οι αρχηγοί των κομμάτων επίσης. Και ο Δουκιαντζάκης, νέος διευθυντής Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΛ.ΑΣ., θα επιδείξει «μηδενική ανοχή απέναντι στα φαινόμενα διαφθοράς στους κόλπους της Υπηρεσίας». Και οι σκόρπιες συλλήψεις μπάτσων (για ντράγκζ, για μαστροπεία, για προστασίες...) που πολυδιαφημίζονται στα μήντια είναι η πάταξη της καταραμένης της εξαίρεσης που όλο και ξεφυτρώνει (η άτιμη...) Και δεν είναι η ίδια η μηχανή που ξαναμοιράζει τα πούλια της, δεν είναι ότι ξαναμοιράζονται ρόλοι. Δεν είναι το ίδιο το σιχαμένο πλέγμα σχέσεων που, σήμερα, στους «ανήσυχους» καιρούς της κρίσης περισσότερο από ποτέ, θέλει να είναι αυτό που θα ξαναβγεί μπροστά, δήθεν εξαγνισμένο απτις «αμαρτίες του παρελθόντος», να θυμίσει ποιος κάνει τα κουμάντα...

Το ζήτημα δεν είναι αν τα καθάρματα θελήσουν να αποδείξουν ότι οι αρκούδες δεν χέζουν στο δάσος -το ζήτημα είναι να μην ψηθούμε και εμείς ότι οι σκατούλες είναι λουλουδάκια. **Σε καιρούς κρίσης η κρατική διαχείριση του οργανωμένου εγκλήματος είναι όλο και περισσότερο κεντρικό θέμα για την εθνική οικονομία - και χρειάζεται όλο και περισσότερο την αστυνομία σαν τα βρώμικα χέρια της**. Όσοι επιμένουν, λοιπόν, να ψάχνουν για αγνούς *προστάτες του πολίτη,* που να «πολεμούνε το άδικο» & να τους κατεβάζουν την γάτα απ΄ το δέντρο, είναι καταδικασμένοι να συνεχίσουν να απογοητεύονται *-ή να ξυπνήσουν*.

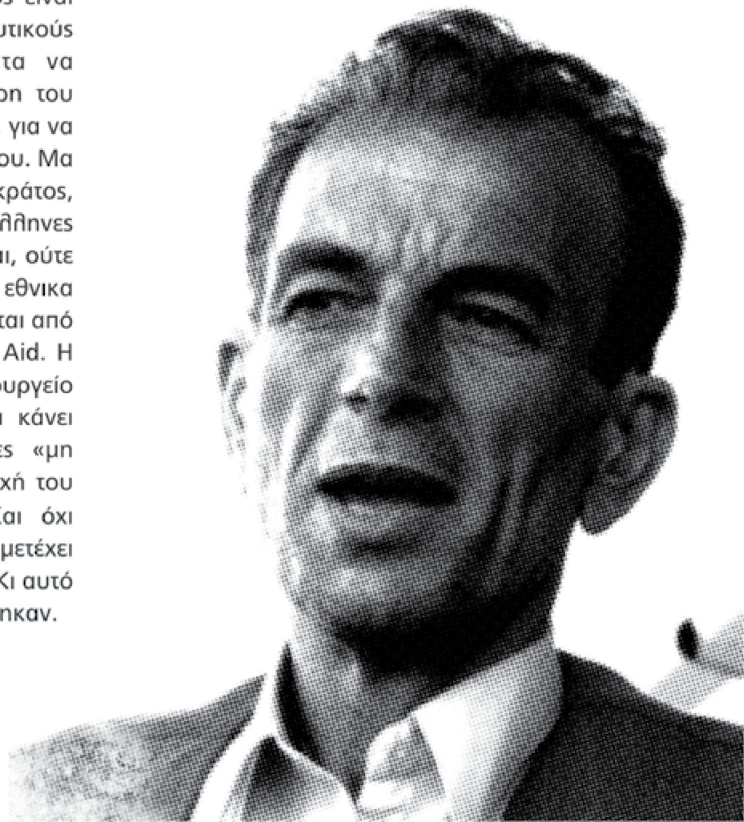
αν αυτός

είναι δάσκαλος...

...παράξενα πράγματα συμβαίνουν στην Ελλάδα.

Από τη υπάρχει η καταραμένη οικονομική κρίση, το δημόσιο χρέος, οι περικοπές των δημόσιων δαπανών. Κι από την άλλη η υποδοχή μετά βαϊων και κλάδων στις αρχές απρίλη, του απαχθέντος από τον Σεπτέμβριο του 2009 από τους Ταλιμπάν, «δασκάλου των Καλάς», Θανάση Λερούνη. Σα να λέμε ότι ενώ το ελληνικό κράτος είναι αναγκασμένο να κόβει δώρα και επιδόματα στους εκπαιδευτικούς εντός των συνόρων, ταυτόχρονα έχει τη δυνατότητα να χρυσοπληρώνει αποστολές εκπαιδευτικών στην άλλη άκρη του κόσμου, στα σύνορα Πακιστάν Αφγανιστάν για την ακρίβεια, για να διδάξουν τους και καλά απογόνους του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Μα θα πει κανείς, ο κύριος Λερούνης δεν επιβαρύνει το ελληνικό κράτος, αφού είναι μέλος της Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης «Έλληνες Εθελοντές». Αλλά οι «Έλληνες Εθελοντές» δεν πληρώνονται, ούτε από το φάντασμα του Μεγαλέκου, ούτε από τίποτα εθνικα ευαίσθητες κυρίες των βορείων προαστίων. Όχι, πληρώνονται από την ΜΚΟ του ελληνικού υπουργείου εξωτερικών Hellenic Aid. Η οποία είναι το απαραίτητο προκάλυμμα που διαθέτει κάθε υπουργείο εξωτερικών που σέβεται τον εαυτό του, προκειμένου να κάνει ανενόχλητο σε κάθε γωνιά του κόσμου, τις υπόλοιπες «μη ανθρωπιστικές» δουλειές του. Έτσι εξηγείται και η υποδοχή του κυρίου Θανάση. **Ήταν υποδοχή ήρωα πολέμου.** Και όχι απαχθέντος δασκάλου. Γιατί η Ελλάδα στο Αφγανιστάν συμμετέχει σε πόλεμο. Κι όχι σε πρόγραμμα ανταλλαγής σπουδαστών. Κι αυτό το γνωρίζουν και ο κύριος Θανάσης και αυτοί που τον υποδέχτηκαν.

Η δουλειά τους είναι.

στα μέσα μάρτη αποφασίστηκε η αναβάθμιση της παρουσίας του ελληνικού στρατού στο αφγανιστάν. Η ελλάδα αναλαμβάνει για 6 μήνες τον έλεγχο του αεροδρομίου της καμπούλ, για την επάνδρωση του οποίου στα έως τώρα 180 μέλη του ελληνικού στρατού προστέθηκαν άλλα 56, ενώ θα σταλούν και πιλότοι για την επί τόπου εκπαίδευση του αφγανικού στρατού κατοχής σε μεταγωγικά αεροσκάφη C-27.

Ο αμερικάνικος στρατός εγκλωβισμένος σε δύο πολέμους φθοράς (ιράκ, αφγανιστάν) τα έχει βρει σκούρα και χρειάζεται την βοήθεια των συμμάχων δυνάμεων του νατο για να ενισχύσουν το κατοχικό στρατό στο αφγανιστάν έτσι ώστε να αποδεσμευθούν από εκεί αμερικανοί στρατιώτες και να σταλούν στο μέτωπο του ιράκ. Κι όλα αυτά πάντα με ανταλλάγματα, τα οποία δεν είναι ανάγκη να είναι εδαφικοποιημένα μόνο στη μακρινή ανατολή. **Οι διακρατικές φιλίες δε γίνονται τσάμπα**. *Απαιτούν χρήματα* (10-12 εκατομ. ευρώ ξοδεύονται ετησίως για τη συντήρηση των ελληνικών βάσεων στο αφγανιστάν), *απαιτούν αίμα*. Η ελλάδα μια χώρα από τη γέννεση της ιμπεριαλιστική, με βλέψεις να εκκρεμούν στα βαλκάνια, τα ξέρει καλά αυτά. Γι΄αυτό έσπευσε να ενισχύσει τους συμμάχους της σε ένα πόλεμο που και η ίδια διεξάγει τόσο με τη επί τόπου συμμετοχή ελληνικών στρατευμάτων ανελιπώς από το 2002, όσο και στο ίδιο το εσωτερικό της, εξοντώνοντας τους πρόσφυγες αυτού του πολέμου μέσα σε αστυνομικά τμήματα, στα λιμάνια και στις θάλασσες της, μέσα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

[Θα μπορεί να δανειστεί το ελληνικό κράτος; πόσο ακριβά(σε σχέση με ποιον βέβαια..);

>Στα μάτια του «μέσου αγανακτισμένου υπηκόου» (και για τα μάτια του) στήνεται μια τραγωδία που στόχο δεν έχει να διασκεδάσει εν μέσω κρίσης τους όλο και πιο σαλταρισμένους υπηκόους, αλλά να διαμορφώσει σαν μπετόν αρμέ τις αντιδράσεις τους για την ενίσχυση της εθνικής ενότητας. Δεν γίνεται μόνο εδώ αλλά εδώ έχει σίγουρα πολλούς (τηλε)θεατές, το βλέπουμε μπροστά μας. «*Μας αφορά όλους η αποφυγή της χρεωκοπίας*». Ποιους όλους ρε καθίκια; «*Όλοι να βάλλουμε πλάτη για τις δύσκολες στιγμές της πατρίδας μας*». Δηλαδή "**σκάσε και υπάκουγε**", να φανταστούμε;

Δεν είναι ασκήσεις ύφους, γιατί το θέμα είναι οι αθέατες ταξικές σχέσεις στη διάρκεια της διαχείρισης της κρίσης από το κράτος και τα αφεντικά. Αθέατες για αυτούς που δεν θέλουν να δουν.

Γιατί μπροστά στα μάτια μας συμβαίνει σίγουρα και το εξής: καθώς το ελληνικό κράτος δανείζεται ακριβά για να καλύψει το υπάρχον χρέος και τις τρέχουσες ανάγκες του, έχουν πλακώσει όλοι να δανείσουν τον «κακοπληρωτή οφειλέτη». Τράπεζες, λοιπόν, ασφαλιστικά ταμεία, funds, μεγάλοι χρηματοπιστωτικοί οίκοι αποτελούν την αγορά άντλησης κεφαλαίων. Κερδίζουν δανείζοντας ακριβά το κράτος και γράφουν κέρδη στους ισολογισμούς τους, λογιστικά μεν, πραγματικά όμως στο χρηματοπιστωτικό κόσμο του 'έχω να λαμβάνω' στο μέλλον από σένα αυτά τα λεφτά. Στην πιο περίοπτη θέση, οι ελληνικές τράπεζες που κατέχουν περίπου το 30% με 40% του ελληνικού δημόσιου χρέους. Και αυτές οι τράπεζες, σε περίπτωση που σας διέφυγε, τα έχουν βρει πολύ σκούρα τελευταία. Μεγάλα ζόρια να διατηρήσουν τα κέρδη τους αφού τα πολλά δάνεια που έθρεψαν τα «απατηλά καταναλωτικά όνειρα» των ελλήνων για μερικά χρόνια, γιοκ-τέλος πως το λένε, και αν βάλουμε και την φυγή των καταθέσεων των πλούσιων προς Ελβετία μεριά (και όχι μόνο), τότε μαυρίζει η εικόνα για το μέλλον τους. Έτσι λοιπόν τα ελληνικά κρατικά ομολόγα είναι η χρυσή ευκαιρία να γράφουν

...ώθηκε από τα ομόλο...

Για «διατήρηση κερδοφορίας παρά το πολύ...
...όγο χθες η διοίκηση της Alpha Bank, παρο...
μια ματιά στα «ψιλά γράμματα» της ανακοίν...
κατάφερε να παρουσιάσει αξιοπρεπή κερδ...
κρατικά ομόλογα, ενώ στους άλλους τομείς
κυμάνθηκε μεταξύ 22 και 71%.

ποιοι κερδίζουν απ' όλα αυτά;

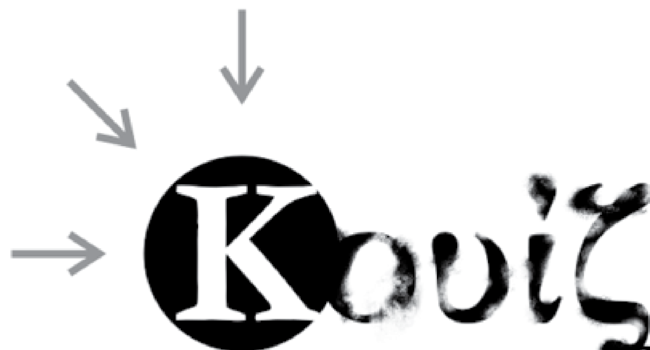
Για να δουλέψει όλο αυτό το κόλπο χρειάζονται «θυσίες», οικονομικές προς το παρόν, από "όλους" τους υποτελείς. Χρειάζεται δηλαδή να δουλεύεται μεθοδικά η ιδεολογική ομογενοποίηση γύρω από τα εθνικά συμφέροντα. Για να δουλέψει όμως στην πράξη αυτή θα έπρεπε η «εθνική σωτηρία» να συσπειρωθεί ενάντια σε έναν «ξένο εχθρό». Τους "αθλίους ξένους κερδοσκόπους" που βγαίνουν κερδισμένοι από την αύξηση των επιτοκίων δανεισμού. Που όμως βρίσκονται όχι πολύ μακριά αλλά εδώ γύρω. Δεξιοί και αριστεροί, είχαν έτοιμες, σαν από καιρό, τις πατριωτικές παπαριές που επιστρατεύτηκαν για τους από κάτω, αφού ταίριαζαν με την άγνοια και τον εθνικισμό των ελλήνων. Στο στόχαστρο βρεθήκαν οι "παλιογερμανοί", και όχι τυχαία, επιστρατεύοντας σύμβολα και γεγονότα που αντεστραμμένα θεαματικά επικαλούνταν την αντίσταση στον εθνικισμό των άλλων. Των άλλων που επιβουλεύονται την πατρίδα"μας" και «όταν εμείς... αυτοί ήταν στα δένδρα». Στον κόσμο των αφεντικών όμως, των τραπεζών και των υπουργείων, δεν δίνουμε λογαριασμό και δεν χρωστάμε τίποτα παραπάνω από το μίσος μας. **Μας χρωστάνε**. Όλων των ξένων αυτού του κόσμου (που θυσία δεν γίνονται).

...ογα η Alpha Bank!

...πλοκο επιχειρηματικό περιβάλλον» έκαν... ...υσιάζοντας τα αποτελέσματα του 2009, αλλά ...σης δείχνει, ότι η τρίτη τράπεζα της χώρας ...δοφορία χάρη στα έκτακτα έσοδα από τα ...δραστηριοτήτων η πτώση της κερδοφορίας

(λογιστικά) κέρδη, καθώς τα χρησιμοποιούν για να δανείζονται φθηνότερε από την ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα. Κέρδη απαραίτητα για να διατηρούν τις τραπεζικές επενδύσεις που έχουν κάνει τις 2 τελευταίες δεκαετίες στα βαλκάνια από τους άλλους ανταγωνιστές τους.

Άρα έχουμε ένα τρανταχτό δεδομένο που κρύβεται : μεταφέρονται τα χρέη των τραπεζών προς τον κρατικό προϋπολογισμό προκειμένου να συντηρηθεί με κάθε κόστος η επέκταση του ελληνικού καπιταλισμού στην βαλκανική χερσόνησο και η διατήρηση της επιρροής του εκεί.

για δυνατούς λύτες:

Ποια είναι αυτή η χώρα όπου όταν οι νομοθέτες της, κρατώντας ένα τσουβάλι όρων, περιορισμών και απαγορεύσεων ανακοινώνουν πως θα ψηφίσουν ένα νόμο που θα «νομιμοποιεί» ένα ελάχιστο κομμάτι των μεταναστών που ζουν σε αυτή αφού πρώτα θα τους περάσει από κόσκινο, βγαίνει στο προσκήνιο το τσίρκο του εθνικού κορμού της και ωρίεται ότι πρόκειται για αδιανόητη παραχώρηση; Ποια είναι αυτή η χώρα που μετά από είκοσι χρόνια φυσικής και εργασιακής εξόντωσης εκατομυρίων μεταναστών προλεταρίων τολμά να αναρωτιέται μήπως είναι υπερβολικά πονόψυχο το να απαλλάξει κάποιους από αυτούς από τη συνεχή διαδικασία της ανανέωσης αδειών, των προσαγωγών και των απειλών; Ποια είναι αυτή η χώρα που τολμά να μιλά για ρύθμιση του μεταναστευτικού όταν έχει στρατόπεδα συγκέντρωσης σε όλη της την επικράτεια που στοιβάζει όσους δε χρειάζεται ως εργατικό δυναμικό; Και ποια είναι αυτή η χώρα που αρνείται τόσο πεισματικά την πολυεθνική της σύνθεση λέγοντάς σου ότι άμα θες πέντε αυτονόητα δικαιώματα πρέπει να γίνεις με το ζόρι έλληνας;

Από Ε, έξι γράμματα.

Ο νόμος για την ιθαγένεια, μεταξύ άλλων, μιλάει για τις νόρμες μέσα από τις οποίες κάποιος θα μπορούσε να «χωρέσει» στην ελληνική κοινωνία. **Αυτό που δε λέει είναι τι γίνεται με αυτούς που «δε χωράνε».** Και δε χρειάζεται καν να το πει αφού όποιος έχει μάτια και αυτιά βλέπει και ακούει. Βλέπει τις σκούπες των μπάτσων και τα γεμάτα κρατητήρια. Βλέπει και ακούει ότι οι δυτικοί καπιταλισμοί και οι στρατοί τους έχουν από καιρό καταδικάσει σε θάνατο τους προλετάριους εκείνους που κουβαλούν στο σώμα τους την εργατική δύναμη που πλέον αυτοί οι πρώτοι δε χρειάζονται. Βλέπει ότι η αλυσίδα της εξόντωσής τους ξεκινάει με σφαίρες στην ασία και την αφρική, συνεχίζει με βουλιάγματα καραβιών στη μεσόγειο και καταλήγει στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των δυτικών κρατών. Ο νόμος για την ιθαγένεια και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης δεν είναι δύο άσχετα μεταξύ τους πράγματα. Το ελληνικό κράτος έχει ανοίξει πλέον τα χαρτιά του: Για κάποιους από αυτούς που τόσα χρόνια ξεζουμίσαμε στη δουλειά, τους μάθαμε με το ζόρι ελληνικά, τους αλλάξαμε όνομα, τους εκβιάζαμε και τους απειλούσαμε κάθε τρεις και λίγο, μπορεί κάτι να γίνει. Αλλά ως εδώ η μεγαλοψυχία. Οι υπόλοιποι περισσεύουν. Κανονικά και με το νόμο πλέον. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι για ένα τεράστιο κομμάτι αυτών που η αλά ελληνικά «τυπική ενσωμάτωση» λέει «ως εδώ». Και είναι όπως φάνηκε τόσο μεγάλης σημασίας οι λόγοι που είχε το ελληνικό κράτος να δημιουργήσει και να διακηρύξει αυτόν το διαχωρισμό, για λόγους που έχουμε αναφέρει στο παρελθόν, που ξεχύθηκε σύσσωμη η βρώμα του εθνικού κορμού να ξεκαρφώσει αυτό το νόμο ως «πονόψυχο» και να ανοίξει μια δημόσια συζήτηση γύρω από αυτόν.

«*Τι, θα γίνουν έλληνες οι μαύροι;*» Αναρωτιούνταν οργισμένοι οι κραγμένοι φασίστες.

«*Μα δεν είναι που είναι μαύροι, αλλά είναι επικίνδυνο να αναμειγνύονται οι πολιτισμοί γιατί χάνονται τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους*», απαντούσαν οι "προοδευτικοί" φασίστες.

Έτσι, πάνω σε μια συζήτηση με μηδενική σχέση με τα περιεχόμενα του νόμου, ο οποίος ουδέποτε αναφέρθηκε στους μετανάστες-πρόσφυγες πολέμου, **το ρατσιστικό ακροατήριο συμφώνησε σιωπηρά στα βασικά**: Οκ, εδώ είναι δύση και στη δύση είναι πασίγνωστο πως είμαστε πολιτισμένοι. Ας δώσουμε σε κάποιους την ευκαιρία να μην μπαινοβγαίνουν σε τμήματα και πρεσβείες κάθε τρεις και λίγο. Αλλά με τους υπόλοιπους θα είμαστε ανένδοτοι.

Η ανάδειξη της ιστορίας με την απόδοση ιθαγένειας ως ένδειξη καλοσύνης από την πλευρά του ελληνικού κράτους μας φαίνεται τόσο βρώμικη όσο ο «πόνος» του πολιτικού κόσμου της ελλάδας για το 15χρονο αφγανό που σκοτώθηκε στα πατήσια. Αλλά φυσικά δεν λέμε κάτι καινούριο όταν υποστηρίζουμε ότι οποτεδήποτε τα καπιταλιστικά κράτη φαίνεται να κάνουν κάποια παραχώρηση, εξυπηρετούν ανάγκες τους τόσο βρώμικες όσο η συνέχιση της ύπαρξής τους. Μας φαίνεται όμως αδιανόητο πως είναι δυνατόν κάποιος να πιστεύει ότι μια νομική ρύθμιση απόδοσης ιθαγένειας σε κάποιους μετανάστες είναι δυνατόν να στοχεύει στη βελτίωση της κοινής ταξικής ΜΑΣ μοίρας.

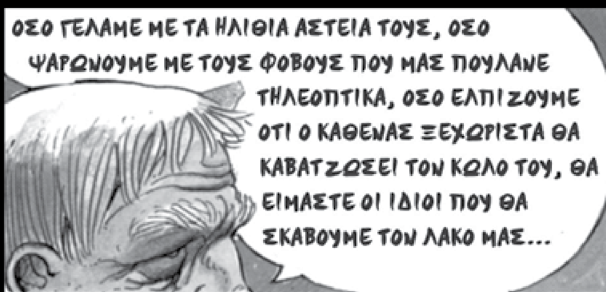
Ειδικά όταν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης είναι γεμάτα.

ΑΝΟΙΞΗ – ΑΝΟΙΞΗ, ΑΛΛΑ ΕΒΑΛΕ ΨΩΛΟΚΡΥΟ...
ΕΙΝΑΙ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΑΓΩΣΕΙ Η ΑΓΟΡΑ! ΧΕ, ΧΕ, ΧΕ... ΝΑ ΧΑΜΕ ΜΙΑ ΤΖΟΥΛΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΖΕΣΤΑΝΕΙ Ε;

ΚΑΛΑ ΡΕ ΣΑΒΟΥΡΗΔΕΣ, ΜΕ ΤΕΤΟΙΑ ΑΣΤΕΙΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ; ΔΕ ΜΑΣ ΕΦΤΑΝΑΝ ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΚΑΙ Ο ΑΤΟΜΙΣΜΟΣ, ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΟ ΗΛΙΘΙΟ ΧΙΟΥΜΟΡ!

ΟΣΟ ΓΕΛΑΜΕ ΜΕ ΤΑ ΗΛΙΘΙΑ ΑΣΤΕΙΑ ΤΟΥΣ, ΟΣΟ ΨΑΡΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΒΟΥΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΑ, ΟΣΟ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ ΘΑ ΚΑΒΑΤΖΩΣΕΙ ΤΟΝ ΚΩΛΟ ΤΟΥ, ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΠΟΥ ΘΑ ΣΚΑΒΟΥΜΕ ΤΟΝ ΛΑΚΟ ΜΑΣ...

ΑΥΤΟΣ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ, ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ;

2 BE CONTINUED

“...εμένα υπάρχουν πάντα σε μία κόχη του μυαλού μου και μου 'ρχονται έτσι ξαφνικά, κάτι ιστορίες του δάσους οπού τίποτε δε τολμά να σαλέψει εξαιτίας των πολυβόλων, ή κάτι ιστορίες με πουτάνες που τις θάβουνε και δε λαβαίνουμε πια νέα τους, ενώ αυτοί που 'ναι απο δω δεν έχουν τίποτα στη κόχη του μυαλού τους, έτοιμοι να ευχαριστηθούνε, ενώ εγώ, έχω βλέπεις πάντα στη κόχη του μυαλού αυτές τις ιστορίες, δε λέω οτι δεν τα καταφέρνω ποτέ μου, είμαι όμως τύπος που μάλλον δεν τελειώνει ποτέ εκατό τα εκατό πραγματικα, εξαιτίας αυτών των ιστοριών, μερικές φορές μαλιστα είμαι καλά, πολύ καλά, να όπως τώρα, αν δεν την κοπανήσεις βέβαια και προλάβω, στην κόχη όμως του μυαλού μου υπάρχει πάντα σκέτη λύπη, τόσο που να μην ξέρω πως να στο πω/”

/απόσπασμα απο το θεατρικό μονόλογο «Η Νύχτα μόλις πριν από τα Δάση», του Bernard-Marie Koltes: ένας μετανάστης σε μια γαλλική μητρόπολη αναζητά δωμάτιο για να περάσει τη νύχτα -και εξιστορεί κάποιους απ΄ τους λόγους για τους οποίους όλοι όσοι έχουν το θάρρος να κοιτάξουν στα μάτια τις πόλεις αυτού του κόσμου καταλαβαίνουν πως είναι ΞΕΝΟΙ. (όλα όσα είπαμε ισχύουν... ★)